

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. XII. De communitate frequentanda, & amanda à Superiore Regulari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

Elige paupertatem, & simplicitatem: paucis sit contentus, & non facile murmurabis. Ibidem in lit. M. dicit: Magnum donum Dei est, pauperem esse in hoc mundo propter Christum, & infimum tenere locum. h. i. Porro horrenda exempla de transgressoribus voti paupertatis vide supra l. 2. & infra l. 5.

CAPUT XII.

De Communitate frequentanda, & amanda à Superiore Regulari.

I. DE hoc cit. *Alfonfus* in suo *Consiliario* disc. 2. consil. 4. ita docet: Sive loci, sive Provinciae Rector sit, perrarò à gubernii sui limitibus se absentet: haud enim facile expediverim, quantum inferri possit damnum ab uno indiscreto vicarium tenente locum, licet alioquin vir bonus & probus sit, potissimum verò si sit juvenis, & plus ipsi pulveris adhuc scholastici, quam experientiae adhærescat: proprio siquidem absente Superiore, plerumque aliquid domi ex defectu plenae auctoritatis interturbatur. Hinc bonus Pastor, quantum potest, conetur semper adesse ovibus. *Joan. 10. 4. & 8. Cum proprias oves emiserit, ante eas vadit, & oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus. Ubi autem ab eis sæpius recedit, periculisque obnoxias linquit, non est verus Pastor, sed mercenarius. Aristoteles l. 2. de œconomia refert de Perfa quodam, qui rogatus, qua re oves inanescerent; respondit, quòd oculis opilionis. iis*

verò

verò à grege averſis, eas macie attenuari, debilesque, immo nonnumquam inutiles evadere. Huc facit etiam, quod de hac materia adducit Sapiens Prov. 20. 8. *Rex qui ſedet in folio judicii, diſſipat omne malum intuitu ſuo.* Id eſt, Superior præſentia ſua & vigilantia poteſt multum boni procurare, & plus mali impedire. Sed frequenter ſe à grege abſentanti, ſuaſq; commoditates, & recreatiunculas avidè venanti acriter improperat Propheta Zacharias II. 17. *O Paſtor! & idolum, derelinquens gregem!* Proinde quidam magnæ experientiæ Vir optimè & veriffimè dixit: *Præful ut ſuis præſit, & proſit, rarò ab his abſit.*

II. Cauſam autem, ob quam Superior cum aliis communitatem frequentare debeat in choro, reſectorio, proceſſionibus, communibusque aliis religioſis exercitiis (niſi aut neceſſitas, impotentia, aut occupationes, aut hospitalitatis charitas, aut Regula, aut Conſtitutiones excuſent, vel interdum eximant) tangit S. Bonav. ut nim. & verbo, & præſentiæ ſuæ maturitate, ac exemplo contineat ſubditos in timore Domini, compoſitione, Regulari diſciplina, & cohoneſtet operis Dei reverentiam; quod melius peragitur, dum Superioris præſentia, inſpectio, cenſura ac regula adeſſe conſideratur. Verba S. Bonav. in Ala 4ta ſunt hæc: *Boni Maſtri bonos diſcipulos facere conſueverunt; ut frequentius multi fierent meliores in Religionibus, & in Eccleſia, ſi melioris eis vite exempla à ſuis Doctõribus proponerentur.*

Negligentia enim huiusmodi ab illis, qui culpabiles sunt, districtè in iudicio requiretur. Ezech. 34. Ecce ego ipse super Pastores requiram gregem meum de manu eorum. Doctrina verborum sine exemplis operum est, sicut cæmentum sine calce aridum & invalidum. Ipsi linebant parietem absque temperamento. Dic eis, quòd casurus sit. Ezech. 13. 11. De correctis exemplaribus correctæ scribuntur volumina, de corruptis corrupta. Tenaciùs inhereat doctrina operum quàm verborum: nam, cuius vita despicitur, restat, ut ejus prædicatio contemnatur. h. i.

III. Qualiter e communitatem sequatur, eruditè docet S. Bonav. lc. dicens; *Quamvis in omnibus virtutum exemplis debeat Rector præcedere subditos; specialiter tamen in his tribus, scil. 1. in communis observantiæ conformitate, 2. in mansuetudinis humilitate, 3. in maturitatis honestate.* Tit. 2. *in omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate.* Itaque communem vitam cum ceteris observet in victu, & vestitu, & labore: ut non vacet convivis & potationibus, cum alii sobrio cibo & potu utantur. Nec sit eis dissimilis habitu, cum quibus est ei professio communis. Nec à labore ceterorum se subtrahat, qui illos jubet in iisdem laboribus exerceri. Pastor si se à grege segregat, oves insidiis luporum exponit. *Sanus sit sanis, & infirmus infirmis.* Cor. 2. *Factus sum infirmis infirmus, scil. exemplar, ut infirmos lucrarem: omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem salvos.* Nam si sanus debilitè vi-

vat, facit eos exemplo suo carnales: si verò infirmus recuset infirmorum remedia, facit eos pusillanimes, innuens, quòd aut eos velit similiter facere, aut non cupiat eis, ut melius fiat illis. h. i. Subdit

Alacrius certat miles in acie, si ducem suum secum cernit laborem certaminis tolerare. Act. 1.
 In omni tempore, quo intravit & exiit inter nos Dominus Iesus, &c. id est, semper exemplo suo erudit nos, intrans familiariter cum discipulis vivendo, & exiens utiliter cum turbis, prout congruebat, conversando. h. i.

IV. Mensæ communitatem sectetur exactissime: valde enim nocet communitati, si sine causa à communi mensa se subtrahat; tunc enim subditorum murmurationibus, & temerariis judiciis, immo & subinde justæ vilipensionis se exponit. (Attamen Abbatum mensam Regula distinguit, dum dicit c. 56. *Mensa Abbatis cum hospitibus & peregrinis sit semper*). At hoc privilegium mendicantium Superioribus non suffragatur: quorum constitutiones, sicut & nostra Urbanæ, mensæ communitatem præscribunt non tantum Superioribus localibus, sed etiam ministris Provincialibus in Conventu quietè demorantibus. Suam in hoc praxim declarat S. Bern. l. de interiori domo c. 58. *Grave mihi est, ut dissimiliter à fratribus meis reficiar, & epuler splendidè, illis aridè reficientibus.* h. i. Jubentur insuper in constitut. Urban. in c. 3. tit. 19. §. 2. *Omnes, quicumque hi fuerint, ut, sicut iisdem escis vescuntur, ita eodem mense apparatus utantur.* Hinc peculiaris, man-

tilia, vasa quaecumque vel etiam mappas, aliaque id generis nemo habere presumat. Et §. 8. Mensa communitas ita seruetur, ut nulli etiam Superiori quidquam proprii ad eam privatim deferre liceat; omnes enim ejusdem familiae Fratres iisdem penitus cibis vesci necesse est. -- Superior tandem, qui proprietatem in mensa toleraverit, à Provinciali Ministro, aliisque Prelatis corripatur, attentisque circumstantiis, si nim. deliquerit, etiam ab officio deponatur. h. i.

V. De hac mensae communitate pariter statuitur in Regula S. Isidori c. 10. Refectionis tempore, dato signo, pariter omnes concurrant. Qui autem ad mensam tardius venerit, aut poenitentiam agat, aut jejunus ad suum opus vel cubile recurrat. h. i. Et Regula S. Basilii interrog. 97. Si quidem necessitate vel loci, vel operis remansit à communi ordine, qui praest, probabit & ignoscet. Si vero cum posset, non satis egit occurrere, fateatur culpam negligentiae suae, & maneatur sine cibo usque ad illam horam, qua convenitur ad cibum in posterum diem. h. i.

VI. Insuper de communitate mensae necessaria in Religionibus agit Dionys. Cartus. a. 18. de Reformat. Claustral. (demptis solitariam vitam agentibus) sic loquitur: S. Benedictus ait in Regula sua: ad horam refectionis, qui ante versum non occurrerit, ut omnes simul dicant versum, & orent, simul accedant ad mensam. Qui ergo per negligentiam suam aut vitium non occurrerit usque ad eandem vicem, propter hoc corripatur: si denuò non emendaverit, non permittatur ad communis mensae

sa refectioem, sed sequestratus à consortio omnium reficiatur solus, ablata ei portione sui vini, usq; ad satisfactionem & emendationem. Similiter patiatur, qui non fuerit presens ad versum, qui post cibum dicitur. Et nullus presumat ante statutam horam, aut postea quicquam cibi aut potus accipere. Iterum ait: Qui pro culpis levibus excommunicantur tantum à mensa, in Orationario satisfaciant usque ad iussionem Abbatis. Ex his constat, quàm seriosè & fervidè Beatiss. Pr. Benedictus voluit Monachos suæ Religionis ad unam refici mensam, & simul accedere, simulque exsurgere. Nam & à communi mensa separari, excommunicatio quadam est, secundum eum, & tamquam poena pro culpa infligitur. h. i.

VII. Damna autem ex mensis privatis emergentia (præter damna œconomia, culinæ, & cellæ, seu caveæ, temporisque inutilem absumptionem) recenset mem. Dionys. Cartus. lc. Ex privatis & separatis Religiosorum refectioibus, atque convivis multa, & magna, & periculosa vitia oriuntur, videl. ingurgitatio, loquacitas, dissolutio, saturitas, delectatio sensualis, consolatio carnalis: ex quibus sequuntur concupiscentia, & inflammatio corporis, fastidium divinorum, somnolentia, scurrilitas, levitas, perditio temporis infructuosa, immo & vitiosa atque indevota, & negligens persolutio operis Dei, quod solum maledictionem Dei meretur, S. Jeremia c. 48. dicente: maledictus, qui facit opus Dei negligenter (fraudulenter, habent aliæ versiones) omnino ergo curet Religiosus juxta Regula sua tenorem, ad communem pergere mensam: quia & hoc fraternam

fovet dilectionem, & suspiciones abscindit sinistras: oppositum verò tamquam detestabilem consuetudinem fugiat. h. i.

VIII. S. Aurelianus in sua Regula §. 52. hæc statuit de mensæ communitate. *Extra mensam communem nec quidquam cibi, potiusve gustare liceat, absque infirmis, & illis etatibus, quæ adhuc pernutriri indigent.* h. i.

IX. Si Superior Regularis, & quicumque subditus ament communitatem in mensa, & in aliis publicis Conventibus, plus diligentur ab aliis: è contra odibiles se faciunt, sectando singularia. De quo S. Bonav. in Alphab. Religios. lit. Q. *Qui communia sectatur, & singularia vitat, magis diligitur, & citius ad bonum finem perveniet.* h. i.

CAPUT XIII.

De nimia Palatorum solitudine circa temporalia, evitanda.

I. CAUSÆ vetitæ hujus nimix solitudinis est, ne extinguatur spiritus devotionis, forma boni exempli dandi subditis, & ne, quæ magis necessaria sunt, negligantur. De quibus S. Bonav. in Alabastra Ecclesiastici Seraph, inquit, *Tertius ordo versetur circa negotia, quæ per Prælatum sunt disponenda. Quorum alia expedit, ut aliis disponenda committat, alia per se ipsum disponat: alia præsidat, & removeat, quantum videtur. Sic Christus commisit alia discipulis procuranda, ut Judea loculos; sibi met retinuit prædicationis & curationis officium*